

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudců JUDr. Jiřího Pally, JUDr. Milady Tomkové, JUDr. Jakuba Camrdy, Ph.D., a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce: **K. S.**, zastoupeného Mgr. Evou Kantoříkovou, advokátkou, se sídlem Mezírka 1, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, odbor azylové a migrační politiky, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 9. 2007, č. j. OAM - 10 - 426/LE - 05 - 07 - 2007, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 23. 4. 2008, č. j. 2 Az 37/2007 - 28,

takto:

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Ustanovené zástupkyni žalobce Mgr. Evě Kantoříkové **se přiznává** odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů v částce 7200 Kč, která jí bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do šedesáti dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

Rozhodnutím žalovaného ze dne 19. 9. 2007, č. j. OAM - 10 - 426/LE - 05 - 07 - 2007, nebyla žalobci (dále též „stěžovatel“) udělena mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu).

Rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 23. 4. 2008, č. j. 2 Az 37/2007 - 28, byla žaloba proti tomuto rozhodnutí žalovaného jako nedůvodná zamítnuta. Proti tomuto rozsudku Městského soudu v Praze podal stěžovatel včasnou kasační stížnost, kterou jeho ustanovená zástupkyně doplnila dne 25. 4. 2009.

Po konstatování přípustnosti kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud ve smyslu § 104a s. ř. s. dále zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně

přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Pokud by tomu tak nebylo, musela by být podle tohoto ustanovení odmítnuta jako nepřijatelná.

Zákonný pojem „přesah vlastních zájmů stěžovatele“, který je podmínkou přijatelnosti kasační stížnosti, představuje typický neurčitý právní pojem. Do soudního řádu správního byl zaveden novelou č. 350/2005 Sb. s účinností ke dni 13. 10. 2005. Jeho výklad, který demonstrativním výčtem stanovil typická kritéria nepřijatelnosti, byl proveden např. usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, publikovaným pod č. 933/2006 Sb. NSS.

Pokud jde o stížnostní námitku, že žalovaný nedostatečně zhodnotil situaci na Srí Lance a neopatřil si dostatečné množství podkladů pro rozhodnutí, pak Nejvyšší správní soud považuje především za vhodné poukázat na to, že základem pro posouzení důvodnosti žádosti o udělení mezinárodní ochrany jsou vždy konkrétní tvrzení stěžovatele v řízení před žalovaným Ministerstvem vnitra, která pak následně žalovaný hodnotí na základě získaných informací o zemi původu žadatele o mezinárodní ochranu. V souzené věci však stěžovatel netvrdil žádné konkrétní skutečnosti týkající se jeho osoby, z nichž by bylo možné usuzovat na důvodnost jím podané žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Nejvyšší správní soud tedy odkazuje na svá rozhodnutí, v nichž se vypořádával s námitkami o nedostatečném množství podkladů pro rozhodnutí a o jejich nesprávném hodnocení, přičemž se jedná např. o rozhodnutí ze dne 18. 12. 2003, č. j. 4 Azs 38/2003 - 36, ze dne 18. 1. 2006, č. j. 1 Azs 112/2004 - 61, či novější rozhodnutí, zabývající se obdobnou stížnostní námitkou ve vztahu k informacím o Srí Lance, ze dne 30. 4. 2009, č. j. 6 Azs 16/2009 - 104, vše k nalezení na www.nssoud.cz.

Pokud jde o další konkrétní skutkové námitky týkající se situace tamilského civilního obyvatelstva na Srí Lance v důsledku občanské války, která se velmi obsáhle popisuje v doplnění kasační stížnosti, je zapotřebí uvést, že těmito skutečnostmi, stejně jako odkazem na některé mezinárodní dokumenty, se Nejvyšší správní soud nemohl zabývat. Tyto námitky totiž žalobce nevznesl v průběhu žalobního řízení, přičemž podle § 104 odst. 4 s. ř. s. jsou nepřípustné námitky, které stěžovatel neuplatnil v řízení před krajským soudem, ač tak učinit mohl. Navíc i kdyby Nejvyšší správní soud tyto námitky musel posuzovat, tak by toliko konstatoval, že prakticky identickou situaci státního příslušníka Srí Lanky tamilské národnosti se zabýval ve svém již citovaném rozhodnutí ze dne 30. 4. 2009, č. j. 6 Azs 16/2009 - 104.

Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu poskytuje tedy dostatečnou odpověď na námitky podávané v kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud neshledal ani žádné další důvody pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání. Za těchto okolností Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Shledal ji proto ve smyslu § 104a s. ř. s. nepřijatelnou a odmítl ji.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta. Stěžovateli byla pro toto řízení před soudem ustanovena soudem zástupkyní advokátka; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát

(§ 35 odst. 8, § 120 s. ř. s.). Soud proto určil odměnu advokátky částkou 3 x 2100 Kč za tři úkony právní služby spočívající v první poradě s klientem ze dne 20. 4. 2009 včetně převzetí a přípravy zastoupení, v další poradě s klientem ze dne 23. 4. 2009 a v doplnění kasační stížnosti ze dne 25. 4. 2009 (§ 7, § 9 odst. 3 písm. f/, § 11 odst. 1 písm. b/, c/ a d/ vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů /dále jen „advokátní tarif“/), a dále 3 x 300 Kč paušální náhrady hotových výdajů (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu). Zástupkyni žalobce se tedy přiznává celková náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti ve výši 7200 Kč. Tato částka jí bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do šedesáti dnů od právní moci tohoto usnesení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. června 2009

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu